

ning til borgerne, og hvordan vi sikrer, at virksomhederne lever op til deres ansvar.

Formanden:

Tak til hr. Per Ørum Jørgensen. Så er det fru Lone Dybkjær som ordfører.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil starte med at sige, at Det Radikale Venstre støtter det forslag, vi selv er medforslagsstillere til. Så er det ligesom bragt på plads. Vi tror også, det er nødvendigt med en drøftelse.

Jeg synes, det ville være dejligt, hvis livet var så enkelt, som den konservative ordfører gjorde det til. Men det er ikke min oplevelse, at det altid er så enkelt. Det er derimod min oplevelse, at mennesker godt kan have brug for noget råd og vejledning i forskellige situationer, fordi de er kommet ud i noget, de måske ikke har kunnet overskue, det kan være på det økonomiske område, og det kan være på andre områder. Men jeg forstår, at der sådan er et rimelig massivt flertal imod det her forslag.

Så vil jeg godt sige, at jeg mener, det er at forenkle problemstillingen, når man blot henviser alt til det private. Jeg er godt klar over, at regeringen og partierne hele tiden kører et meget ideologisk ræs omkring det offentlige kontra det private. Jeg tror faktisk ikke nødvendigvis på, at vi bare kan henvise til banker og pengeinstitutter, og hvad ved jeg, når det drejer sig om det her. Jeg synes, vi har meget gode erfaringer med, at livet ikke er så enkelt, og så objektive er de der private institutioner heller ikke. Det er der måske heller ikke noget at sige til at de ikke er.

Jeg er så glad for, at der i hvert fald er en vis forståelse for, at gæld kan være et problem, og at der måske også kan være en forståelse for, at det kunne være meget fornuftigt på en eller anden måde at få en gældssaneringsdiskussion. Det, som jeg så håber på vi kan i forbindelse med udvalgsarbejdet, er at prøve, om vi kan kortlægge lidt mere, hvordan de her gældssituationer er opstået.

Jeg tror, vi alle sammen har nogle forskellige forestillinger om det. Hr. Per Ørum mener, at det sådan er forbrugslån og sådan noget. Det tror jeg er en del af det. Men jeg tror også, det kan være skilsmisser, og at der er meget andet, der kan bringer folk ud i en uforudsigelig situation, som kan gøre, at resten af livet i virkeligheden kan gå ganske skævt. Det ved vi jo godt.

Hvis man først er gældsatt, og hvis ikke man har mulighed for at bringe gælden ned, vokser den næsten pr. automatik. Vi prøver jo, om vi kan forebygge noget af det her og give et bedre liv, også fordi gældsatte mennesker jo ofte alligevel på en eller anden måde ender i det økonomiske system.

Men jeg synes, det ville være godt, hvis vi kunne prøve at formulere nogle spørgsmål, så vi kunne få klarlagt det her område noget mere. Er det helt vanvittige forbrugslån, eller er det i forbindelse med skilsmisser og hussalg, eller hvad er det, der gør, at folk kommer ud i gældssituationerne? Hvis vi kunne det, er vi i hvert fald nået et stykke vej med det her forslag, selv om der ikke er flertal for det.

Formanden:

Tak til fru Lone Dybkjær. Så er det fru Anne Bastrup som ordfører.

Anne Bastrup (SF):

Som medforslagsstillere støtter vi naturligvis også forslaget. Det, jeg synes har været interessant i denne her diskussion, er den lidt manglende fantasi hos minister og regeringspartier og Dansk Folkeparti, der i virkeligheden ikke kan forestille sig, hvad det er for nogle mennesker, der ikke sjældent står i en situation, hvor en god gældsrådgivning ikke havde været ringe.

Jeg ved ikke, om der er nogen, der har prøvet at gå gennem Magasin med alle de tilbud om billige lån. Jeg har personligt kendskab til mennesker, som har taget det ene billige lån efter det andet, hvor det efterfølgende viser sig, at den årlige rente er 24 pct. på et tidspunkt, hvor man kan låne penge i banken til både 5 og 6 pct. Og der er ingen vejledning om det. Der er ikke nogen etiske regler for, hvilke muligheder man har for de her lån.

Så har vi jo også i dagens Danmark en situation, hvor der er en forbrugstrend, der rent faktisk gør, at svage sjæle, som ikke kan overskue, at 2 pct. om måneden rent faktisk er 24 pct. om året, derfor kan stå i en situation, hvor de lander i det, man kan kalde en gældsklemme.

Jeg forstår heller ikke, hvorfor højrefløjten ikke vil være med til så i højere grad at sikre, at folk ikke lander i denne her gældsklemme, og i stedet forhindrer og forebygger det. Det vil jo i langt højere grad kunne sikre, at der er en masse mennesker, der ikke lander i en hel masse andre dårlige sociale situationer.